

Det ska vara lika för alla oavsett vem man är och var man kommer ifrån, det är en livsinställning som Maria Andersson alltid haft. Foto: BRITTA STENBERG.

Om alla vore som Maria fanns det inga krig

BYSKE Hon har aldrig tvivlat på sitt uppdrag: att samla människor. Maria Andersson i Byske är i dag 87 år och en fullfjädrad, outtröttlig eldsjäl som verkar för att samla människor och sprida det kristna budskapet.

FAKTARUTAN

Maria Andersson, pensionär

Född: I Månen ovanför Stryckfors 1921.

Familj: Sönerna Göte, Roland och Roberto och deras familjer. Änka sedan 1996.

Bor: I Byske sedan 1996.

Egenskaper: Orädd, generös, vidsynt, glad och tillitsfull. Värnar mest om de gamla och vill hjälpa dem att skingra ensamheten.

Gör: Planerar, arrangerar och marknadsför träffar där det bjuds på underhållning och kristna budskap.

Vill: Fortsätta att vara aktiv för ”det går helt enkelt inte att sluta ...”

Sprider: Glädje, värme och Ordet.

Behandla andra som du själv vill bli behandlad. Eller som det står i den gamla bibeltexten:

”Såsom I viljen att människorna skola göra mot eder, så skolen I ock göra mot dem”.

Sådan är hon, Maria. En fullfjädrad arrangör skulle man kunna kalla henne. Hela livet har hon samlat människor. En gång i månaden fyller hon numera Kvartersgården i Byske med folk och programmen har varje gång något nytt att bjuda på.

Maria tar emot i sin lägenhet i hyreshuset i Byske. Där står kaffebordet dukat och solen strilar in över vardagsrumsgolvet.

Hon sitter i sin fåtölj, med ett klurigt litet leende berättar hon på bred Skellefteåbonnska episoder ur sitt långa liv. Som nygift 1939 blev hon ensam långa tider, maken måste ut i beredskapstjänstgöring och gården i Sandliden, Stavaträsk saknade el, vatten och väg. Hon körde häst, klarade harv och plog och djuren i ladugården.

– Det var en härlig tid, skrattar Maria. Det var roligt med djuren, med arbetet i jorden och att klara det dagliga livet.

Maken fick arbete i Kristinebergsgruvan 1947 och de flyttade.

De som kommer ihåg Maria Andersson från den tiden när hon bodde i Kristineberg, minns säkert hennes tid som frälsningssoldat. Där var det samlingar med barn och ungdomar. De flesta som är födda på 50- och 60-talen känner henne bäst som ”tant Maria”.

Flyttade från Kristineberg 1986.

– Det kom många barn, minns hon.

Och så har det varit. När Maria kallar till träffar kommer alltid många människor. Än i dag har hon en enorm förmåga att samla folk. Telefonen går varm, vi hinner inte prata många ord mellan samtalen. Maria organiserar, planerar. Nu är det snart dags för ”karaträff”. Kvinnoträffarna har varit populära, men nu ska det, i jämlikhetens namn vara träffar för männen också. Det ska finnas någonting för alla.

– Jag kokade 115 fläskpaltar förra sommaren, dom gick åt, berättar Maria. Så är det. Hon ordnar och styr och ställer. Alla ska ha något att äta eller dricka, det ser hon till och så bjuder hon in gästtalar eller sånggrupper. Det brukar gå ihop ekonomiskt för Maria. Hon har en speciell känsla som leder henne till lyckade arrangemang. Kamraten Sigvard Nyström är särskilt viktig, säger hon. Han är ett bra stöd.

Bönhusen är riktigt viktiga. De gamla övergivna bönhusen måste få liv, anser hon. Och så affischerna,

– Jo, skrattar hon, jag minns att jag satte upp affischer en gång i Kristineberg, och skrev att guldstavar utdelas! Barnen kom och då hade jag samlat guldpapper från kaffepaket, strukit dem släta med strykjärn och fyllt dem med godis.

Påhittigheten är fullkomlig. Samarbeta mellan olika grupper i kristna samfund ett krav. Hon vill förena människor. Det finns, säger Maria, inga gränser.

– Vi måste komma samman, vi ska göra det bästa vi kan för alla.

Här stryker hon under alla. Hennes åsikt är att alla människor är lika värda.

Och vem vill inte tycka det - men hur många går från tanke till handling?

Som Maria.

Publicerad 2008-10-14 08:02

Britta Stenberg britta.stenberg@norrn.se.